

שואל שהזיק והיה בטוח שיש לו ביטוח וכך אמר המשאיל האם נפטר מתביעת המשאיל
לשלם הנזק

בית דין ירושלים

לדיני ממונות ובירורי יוחסין

נימוקי דין תורה זה מתוך הנפסק באחד מסניפי בית הדין בבני ברק ובקריית ספר (מודיעין
עילית) בשבתו כבוררות וכבית הוראה לממונות במעמד שני צדדים, ע"י דיין יחיד או
מותב תלתא

(תיק זה פורסם כבר בחוברות המודפסות של בית הדין)

תיק מס' 2693.

נידון לפני הגרשח"ד שליט"א בין סבתא לנכד, שהיא בעלת רכב,
והוא בעל רשיון נהיגה, ומסרה לו את הרכב לנהוג בו באומרה
שעשתה ביטוח לבטח צד שלישי (אם יפגע מתאונה) גם על שמו
בתור נהג ולא רק על שמה. ונטל את הרכב על דעת כן רק מחמת
שהיה בטוח שלא יפול עליו חיוב בכל מקרה שלא יקרה. ולמעשה
אירעה תאונה עם נזק גדול, ולאחר מעשה התברר ששכחה וכללה
בביטוח זה רק את עצמה ולא אותו. האם חיוב התשלום של הנזק
עליה או עליו.

אחרי בירור כל הטענות ואין סתירות בין הצדדים הוכרע
למעשה: דלכאו' לפמ"ש הנתיבות בביאור פטור האומר קרע כסותי
והיפטר, שבאמירה זו שהסכים לעשות מעשה על פי הפוטר, חל
חיוב על האומר מדין ערבות והוציא על פיו. ה"נ בנידו"ד על פי
האמירה שלה סמך ועשה מעשה שלקח הרכב לנהוג. ונכון שלא
אמרה לו סע ונהוג ותזיק ואני אשלם, אבל אמרה לו שיש לו פטור
מכל מה שיקרה ועשה על פיה, ולא שעשה פעולת היזק בכוונה רק
מתוך הנהיגה זה מה שיצא. והנהיגה הזאת היה רק על פיה. א"כ
לכאו' חל החיוב עליה. ואכתי צ"ע.